БІЛОЦЕРКІВЦІ

№ 1 (24)
31 січня
2014 року

ВІСНИК БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ КОСТЯНТИНА ЄФИМЕНКА WWW.EFIMENKO.ORG

Не передати словами ті емоції, відчуття і враження, що вирували в серці впродовж усієї години, поки тривав концерт

«НІЩО У ЦІМ ЖИТТІ НЕ В РАДІСТЬ, КОЛИ ЛЮБОВІ В НАС НЕМА...»

У моїх руках - звичайне запрошення, адресоване багаточисельному колективу Академії пенсіонерів. Розгорнувши його, я прочитала: «Вельмишановний друже! Якщо Ви любите поетичне слово, а душу зігріває незгасний вогник кохання, маємо честь запросити Вас на музично-поетичну виставу. У Вас буде змога насолодитися романсами, народними піснями, поезією І.Я.Франка»...

Олена Ткач

А оскільки академісти, знаючи справжню ціну кожній щасливій хвилині життя, обожнюють подібні заходи, то зібратися гуртом у складі 54 осіб і щиро долучитися до величного, високого й вічного, не склало жодних труднощів і проблем.

Отож 5 лютого 2014 року молодь Білої Церкви вплела у вінок Кобзареві поетичну виставу за творчістю учня і послідовника Тараса Шевченка – Івана Франка – «Любов – це те, що буде вічно!». Основні дійові особи – актори самодіяльного учнівського театру Білоцерківського економіко-правового ліцею, соліст Національної філармонії Сергій Бортник (тенор), заслужена артистка України Неліда Афанасьєва (фортепіано), жіночий народний гурт «Рідна пісня» (м.Київ).

Ідея, автором якої була вчитель української мови і літератури ліцею Людмила Замкова, захопила всіх учасників концерту – і тих, хто, хвилюючись, виходив на сцену, і тих, хто з не меншим трепетом душі сидів у глядацькій залі, - у вир поетичного слова і високої музики.

У вступному слові директор ліцею Михайло Яременко сказав, що Іван Франко знав майже весь «Кобзар» напам'ять, досліджував і популяризував творчий спадок Тараса Шевченка. Творчість великого Каменяра осяяна мудрістю славетного Кобзаря.

Ліцеїсти, їхні батьки, члени Академії пенсіонерів з цікавістю переглянули слайд-шоу «Віхи життя та творчості І.Я.Франка», створене Мариною Юхимчук і Олегом Болобаном.

А потім на сцену почергово виходили то учні ліцею, які майстерно декламували поезії Івана Франка, проживаючи сюжет кожної, як власне життя, творили поетичні образи, проникливо інтонуючи рядок за рядком; то соліст Національної філармонії Сергій Бортник, який один за одним зворушливо виконував романси на вірші відомого поета: «Твої очі, як те море», «Ой ти, дівчино, з горіха зерня...», «Чого являєшся мені ...», «Я не тебе люблю, о ні», «Так, ти одна моя правдива любов».

Органічно вплівся у різнобарвну вервечку концерту виступ жіночого народного гурту, який виконав акапельно українські народні весільні пісні «Ходить сорока», «Ой стелиться барвінок», «Ой давно-давно в батенька була», «Летіла зозуля». Як зазначав сам І.Франко в автобіографії 1890 року, від мами він позаписував і вивчив напам'ять немало пісень, у тім числі також повний весільний цикл. А Максим Рильський стверджував, що Іван Якович із палким інтересом ставився до народної творчості, любив народну пісню, охоче слухав її і сам виконував.

Не передати словами ті емоції, відчуття і враження, що вирували в серці впродовж усієї години, поки тривав концерт. Кожен, хто був того дня в залі, ніби зазирнув потайки за лаштунки душі видатного й водночас простого українця, який умів так любити і по-особливому страждати, окрилятися від подарованого Богом почуття і розбиватися на дрібні друзки від зрад і розчарувань. Кожен тоді презентував власній душі своєрідне поетичне намисто, нанизуючи, як бусинки на нитку, Франкові вірші на струни збентежених душ. До речі, не було жодної поезії, у якій не зустрічалося б слово «любов». Бо, як писав сам Франко, «ніщо у цім житті не в радість, коли любові в нас нема...»

Від Благодійного фонду Костянтина Єфименка кожному зі столичних артистів вручено книгу «Браницькі» Євгенія Чернецького.

Після перегляду цієї музично-поетичної виставити члени Академії пенсіонерів, наснажені побаченим, приймаючи своєрідну естафету заходів, вирішили взяти участь у міському поетичному марафоні, присвяченому 200-річчю з дня народження Т.Шевченка. А планується це свято творчості Великого Кобзаря за участю вихованців дитячих садочків, шкіл, позашкільних закладів і, звичайно, представників усіх 33-х клубів Академії пенсіонерів.

АНОНС

ЖИТТЯ АКАДЕМІЇ

Оксана Валентинівна зазначила, що кожен творить красу по-різному: хтось - словом, інший - звуком, а дехто – кольорами, і запропонувала присутнім віднайти ще одну грань власного таланту, взявши участь у майстер-класі народного розпису під керівництвом викладачів образотворчого мистецтва Олени Трохимівни Шульги й Валентини Леонідівни Козаченко та їх вихованців – студентів IV курсу...

3 стор.

НАШІ ТРАДИЦІЇ

Найвідповідальнішим із цьогорічних вітань був виступ у Посольстві Республіки Болгарія у місті Києві. Пан Посол Красимир Мінчев зауважив, що гурт «Вертеп» - перші українські колядники на території Посольства Республіки Болгарія в Україні. Пан Посол був вражений тим, як багато спільного у традиціях і фольклорі болгарського та українського народів.

6 стор.

СПОРТ ЮНИХ

Для Белой Церкви это был первый детский хоккейный турнир. На ледовой площадке мы увидели много эмоций, радости побед и горечь поражений. Такие соревнования нужны юным хоккеистам и их тренерам, чтобы понять, к чему они пришли в своих тренировках, к чему надо стремиться и над чем работать дальше.

Те ребята, которые усердно тренируются, в дальнейшем добьются больших результатов в хоккее и станут достойной сменой ХК «Белый Барс» (Белая Церковь).

7 стор.